

**UCHWAŁA XXXIX/272/2013
RADY MIEJSKIEJ W ŁOWICZU**

z dnia 21 marca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Pawła Kacperskiego
na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łowiczu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz.1568 , z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz.1203, Nr 167, poz.1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz.1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz.113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281, z 2012 r. poz. 567 oraz Dz. U. z 2013 r. poz. 153) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) Rada Miejska w Łowiczu uchwala co następuje:

§ 1 Uznać skargę Pana Pawła Kacperskiego na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łowiczu jako bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łowiczu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§ 3. Uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 kpa stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Henryk Zasepa

UZASADNIENIE

Działania w sferze pomocy społecznej należą do zadań jednostki samorządu terytorialnego.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łowiczu (zwany dalej MOPS) realizuje zadania określone w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 182) oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), kierując się poszanowaniem godności osoby korzystającej z pomocy społecznej i prawem do jej samostanowienia o sobie.

Przepis art.7 ustawy o pomocy społecznej określa powody, które stanowią podstawę udzielania pomocy społecznej osobom i rodzinom, w tym m.in.: ubóstwo; sieroctwo; bezdomność; bezrobocie; niepełnosprawność; długotrwała lub ciężka choroba; przemoc w rodzinie; potrzeba ochrony macierzyństwa lub wielodzietności; bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenie gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych; trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego; alkoholizm lub narkomania; zdarzenia losowe i sytuacje kryzysowe; klęski żywiołowe lub ekologiczne. A zatem dopóki działania ośrodka pomocy społecznej znajdują podstawę w którymkolwiek z wyżej wymienionych powodów, dopóty brak jest podstaw do postanowienia zarzutów o ich niezgodnym z prawem działaniem.

Pomocy społecznej nie można postrzegać jedynie jako instytucji, od której otrzymuje się pomoc w sensie materialnym, tj. finansowym i rzeczowym. Pomoc społeczna to także udzielanie wsparcia psychologicznego oraz prawnego (art.7 ustawy o samorządzie gminnym). O zakresie działań pomocy społecznej rozstrzyga szereg przepisów zawartych w odrębnych, niż ustawa o pomocy społecznej regulacjach. Jest to m.in. ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, nakładająca na jednostki samorządu terytorialnego obowiązki obejmujące zorganizowanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, w tym tworzenie zespołów interdyscyplinarnych (art.6 tej ustawy) celem przeciwdziałania przemocy w rodzinie (art.9a w zw. z art.9b ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie). Jeżeli w związku z wykonywaniem obowiązkowych zadań nałożonych ustawą powzięte zostały informacje o przemocy w rodzinie, które wyczerpują dyspozycję art.11a i art.12 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, nie było przeszkód prawnych do powiadomienia właściwego sądu celem podjęcia odpowiednich działań.

Ze stanu faktycznego sprawy wynika, że rodzina skarżącego objęta była pomocą społeczną w związku ze złożonym przez żonę skarżącego wnioskiem i w granicach prawa rodzina otrzymywała niezbędną pomoc. Udzielona pomoc obejmowała pomoc finansową, pomoc prawną, w ramach której sporządzono projekty pism procesowych oraz wsparcie w ramach tzw. Niebieskiej Karty. Zadania wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie realizowane są przez MOPS w formie pracy socjalnej przez pracowników socjalnych we współpracy z Punktem Interwencji Kryzysowej i Zespołem Antykryzysowym działającymi w strukturach Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie oraz Stowarzyszeniem Centrum Wolontariatu „Nadzieja” w Łowiczu. Zgodnie z art. 9d ust. 4 w/w ustawy wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty” następuje w wyniku zgłoszenia osoby dotkniętej przemocą, a rozwiązaniem problemów rodzinnych zajmuje się m.in. powołany zespół interdyscyplinarny, który ma uprawnienia do kierowania określonych spraw celem ich rozstrzygnięcia przez sądy powszechne. MOPS jest realizatorem projektu „Być aktywnym – mieć równe szanse” współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Priorytetu VII Promocja integracji społecznej, Poddziałania 7.1.1 Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez ośrodki pomocy społecznej Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Od 2010 r. żona Skarżącego jest uczestnikiem niniejszego projektu. W ramach projektu zawarto kontrakt socjalny, którego celem jest

wzmocnienie aktywności zawodowej i samodzielności życiowej. Podstawą prawną realizacji kontraktu socjalnego jest art. 108 ustawy o pomocy społecznej. Uczestnik projektu objęty jest instrumentami aktywnej integracji, pracą socjalną oraz wsparciem finansowym. Instrumenty aktywnej integracji jest to zespół instrumentów (instrument aktywizacji zawodowej, edukacyjnej, społecznej, zdrowotnej) o charakterze aktywizacyjnym, mających doprowadzić do przywrócenia osoby na rynek pracy oraz do jej integracji ze społeczeństwem. Pani Kacperska ukończyła szkolenia, które podwyższyły jej kwalifikacje zawodowe oraz rozpoczęła naukę w szkole ponadgimnazjalnej. Projekt „Być aktywnym – mieć równe szanse” obejmuje także wsparcie finansowe. W celu udzielenia pomocy finansowej na podstawie w/w projektu pracownik socjalny przeprowadzał wywiady środowiskowe, zgodnie z art. 106 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej. Skarżący nie był stroną tej umowy, dlatego jego obecność podczas przeprowadzania wywiadu środowiskowego nie była konieczna.

W świetle powyższych wyjaśnień, podnoszone przez Skarżącego zarzuty Ośrodka są niezasadne.

- 1) Pracownicy MOPS wykonywali swoje obowiązki w oparciu o przepisy prawa, a mianowicie: zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 10 ustawy o pomocy społecznej jednym z zadań obowiązkowych gminy jest świadczenie pracy socjalnej. Dzięki skutecznej realizacji tego zadania przez pracowników socjalnych żonie Skarżącego, udzielono porad prawnych, umożliwiono podwyższenie kwalifikacji zawodowych w ramach zawartego kontraktu socjalnego, udzielono pomocy na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.
- 2) wywiady środowiskowe przeprowadzane były na wniosek żony Skarżącego w ramach realizowanego kontraktu socjalnego. Skarżący nie był stroną kontraktu ani wnioskodawcą, dlatego jego obecność podczas przeprowadzania wywiadów nie była konieczna.
- 3) rodzaj, forma i rozmiar świadczeń udzielanych Pani Kacperskiej był odpowiedni do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Środki wydatkowane na wsparcie kobiety związane były z udziałem w/w projekcie „Być aktywnym – mieć równe szanse”.
- 4) na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie MOPS realizuje działania określone w uchwale Nr XXXII/226/2012 Rady Miejskiej w Łowiczu z dnia 25 października 2012 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2012 – 2015. Procedura tzw. „Niebieskiej Karty” podjęta została zgodnie z przepisami prawa na wniosek Pani Kacperskiej.
- 5) MOPS zgodnie art. 572 kodeksu postępowania cywilnego obowiązany jest zawiadomić sąd opiekuńczy o zdarzeniu uzasadniającym wszczęcie postępowania z urzędu. Zatem w przypadku, gdy w związku z wykonywaniem ustawowych zadań MOPS powziął informację uzasadniającą w świetle powyższego przepisu powiadomienie sądu, brak jest podstaw do poczynienia z tego powodu zarzutu naruszenia prawa.

W związku z powyższym skargę należy uznać jako bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Henryk Zasepa
Henryk Zasepa